

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของระดับความสำคัญและระดับความยากของงานที่มีต่อพฤติกรรมการคล้อยตาม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 100 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาจิตวิทยาทั่วไป ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัยทำการสุ่มนิสิตเข้าร่วมการทดลอง 4 เดือน 1 เดือนละ 25 คน โดยในแต่ละเดือนจะมีจำนวนเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชั้นปีการศึกษา และคณะ (N=100)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	46	46
หญิง	54	54
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	69	69
ชั้นปีที่ 2	31	31
คณะ		
มนุษยศาสตร์	21	21
วิทยาศาสตร์	28	28
ศิลปกรรมศาสตร์	51	51

การออกแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นแบบ 2 X 2 Factorial design โดยมีระดับความสำคัญของงาน (งานสำคัญมากและงานสำคัญน้อย) และระดับความยากของงาน (งานยากและงานง่าย) เป็นตัวแปรอิสระ และพฤติกรรมการคล้อยตามเป็นตัวแปรตาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ประกอบการวิจัย ได้แก่

1. เรื่องสั้น จำนวน 2 เรื่อง ซึ่งมีการควบคุมระดับความสำคัญและความยากของงาน ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านโดยมีการควบคุมเวลาที่ใช้ในการอ่าน เมื่ออ่านจบให้ตอบคำถามโดยให้เลือกตอบถูกหรือผิด ลักษณะของเรื่องสั้นและข้อความคำถามมีรายละเอียดดังนี้

เรื่องที่ 1 เป็นเรื่องสั้นขนาดความยาว 15 บรรทัด ใช้เวลาในการอ่านโดยเฉลี่ย 1.48 นาที เนื้อหาเป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรูปของคดีฆาตกรรม (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

เรื่องที่ 2 เป็นเรื่องสั้นขนาดความยาว 13 บรรทัด ใช้เวลาในการอ่านโดยเฉลี่ย 1.19 นาที เนื้อหาเป็นการบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรูปของคดีการฆ่าตัวตาย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

ข้อความคำถาม มีลักษณะแบบเดียวกันทั้ง 2 เรื่อง เมื่อผู้ร่วมการทดลองอ่านเรื่องสั้นจบ ผู้วิจัยเป็นผู้อ่านข้อความคำถามให้ฟัง ลักษณะข้อความคำถามมาจากเนื้อหาในเรื่องสั้นที่ได้อ่าน ข้อความคำถามมีจำนวน 10 ข้อในแต่ละเรื่อง ให้เลือกตอบถูกหรือผิด โดยในข้อความคำถามมีข้อที่เป็นข้อจำกัดกระทำเพื่อวัดการคล้อยตาม ซึ่งข้อความคำถามมีลักษณะกำกวมและเป็นข้อที่ให้นักผู้ร่วมการทดลองตัดสินใจตอบผิดจากความจริงได้แก่ ข้อ 4, 6, 7, และ 10 โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้ร่วมการทดลองทุกคนเป็นทั้งผู้ถูกนัดแนะและผู้ร่วมการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการนัดแนะให้ทราบข้อคำตอบที่ผิดไปจากความจริง 3 ข้อ โดยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มทดลองรับรู้ข้อสลับกัน และอีก 1 ข้อที่เหลือเป็นข้อวัดพฤติกรรมการคล้อยตาม รายละเอียดได้อธิบายไว้ในส่วนวิธีดำเนินการทดลอง

2. แบบวัดการกระทำตามเงื่อนไข

เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบ หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบว่าผู้ร่วมการทดลองรับรู้ระดับความสำคัญของงานและความยากของงานตรงตามเงื่อนไขที่ตั้งไว้หรือไม่ ลักษณะของแบบวัดการกระทำตามเงื่อนไขมีจำนวน 5 ข้อ เนื้อหาเป็นการถามความรู้สึกในเรื่องเกี่ยวกับ ความมั่นใจในการตอบ

การเห็นความสำคัญในงานที่ได้ทำ ความยากของงานที่ได้ทำ ความพยายามในการตอบคำถาม และความตั้งใจในการตอบข้อความ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินบนมาตราจำแนกความหมาย 7 ช่วง (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

การพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยคัดเลือกรายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่เป็นข่าวสั้น จากนั้นนำมาดัดแปลงแก้ไขลักษณะของเนื้อหาและข้อความ โดยการเพิ่มเติมเนื้อหารายละเอียดของเหตุการณ์ และสร้างข้อความคำถามจากเนื้อเรื่องจำนวน 10 ข้อ เป็นข้อจัดกระทำจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 6, 7, และ 10 ซึ่งข้อความคำถามมีลักษณะกำกวมและมีความยากในการตอบ ได้เรื่องอ่านจำนวน 3 เรื่อง นำเรื่องอ่านทั้ง 3 เรื่องที่ได้สร้างขึ้นไปทำการคัดเลือกโดยเก็บข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน เก็บข้อมูลที่ละคนให้แต่ละคนอ่านเรื่องทั้ง 3 เรื่อง โดยอ่านครั้งละ 1 เรื่อง ทำการสลับลำดับของเรื่องอ่าน โดยให้ทุกเรื่องมีลำดับการอ่านเรื่องเท่ากัน ผู้วิจัยจับเวลาที่ใช้ในการอ่าน หลังจากอ่านจบในแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยถามคำถาม จำนวน 10 ข้อบันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกข้อมูล จากนั้นนำเวลาที่ใช้ในการอ่านเรื่องของทุกคนมาหาค่าเฉลี่ยของเวลาที่ใช้อ่านเรื่อง เพื่อดูความเหมาะสมในการกำหนดเวลาที่ใช้อ่านในการทดลองจริง ผลปรากฏว่า ในเรื่องที่ 1 นักศึกษา 60 คนนี้ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 1.48 นาที ในเรื่องที่ 2 ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 1.19 นาที ในเรื่องที่ 3 ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 1.05 นาที ผู้วิจัยนำข้อมูลการตอบที่เก็บรวบรวมมาตรวจคำตอบ เพื่อพิจารณาเลือกเรื่องที่จะใช้ในการวิจัย โดยในการคัดเลือกพิจารณาจากเรื่องที่มีผู้ตอบผิดในข้อจัดกระทำมากที่สุด จากการตรวจสอบข้อมูลคิดเป็นคะแนนร้อยละการตอบผิด ดังนี้

ข้อคำถาม	เรื่องที่ 1	เรื่องที่ 2	เรื่องที่ 3
1	0	2	0
2	12	8	3
3	24	18	10
4	57	49	25
5	14	17	8
6	36	33	22
7	59	48	34
8	13	13	8
9	17	19	8
10	48	56	37

จากตารางพบว่า ในเรื่องที่ 1 และเรื่องที่ 2 มีคะแนนร้อยละการตอบผิดสูง ในข้อจัดกระทำ ข้อ 4, 6, 7, และ 10 ผู้วิจัยเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้ในการวิจัย ได้แก่เรื่องที่ 1 และเรื่องที่ 2

การศึกษานำร่อง (Pilot Study)

ผู้วิจัยทำการศึกษานำร่องโดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทำการทดลองกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาทั่วไป ในช่วงโมงปฏิบัติการ ภาคปลาย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 320 คน ซึ่งมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง โดยทำการทดลองเหมือนสภาพจริงทุกประการ เพื่อประเมินเครื่องมือที่ใช้อีกครั้ง และศึกษาขั้นตอนในการทดลองว่ามีข้อบกพร่องในจุดใดเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ตลอดจนมีการสัมภาษณ์ผู้ร่วมการทดลองภายหลังการทดลอง เพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงในการทดลองจริง นำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมจากการศึกษานำร่องมาวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง จากผลการวิเคราะห์พบว่า ผลหลัก (main effect) ของความสำคัญของงานไม่มีนัยสำคัญ $F(1, 316) = 0.17, ns$ แต่ผลหลักของความยากของงานมีนัยสำคัญทางสถิติ $F(1, 316) = 8.48, p < .05$ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการคล้อยตาม แสดงให้เห็นว่า งานยาก ($M = 1.48$) ทำให้เกิดพฤติกรรมการคล้อยตามมากกว่างานง่าย ($M = 1.26$) และพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญและความยากของงานไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ $F(1, 316) = 0.56, ns$ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาถึง

จำนวนคะแนนร้อยละการตอบผิดในข้อจัดกระทำ จำแนกตามเงื่อนไขความยากของงาน
ผลที่ได้เป็นดังนี้

ข้อจัดกระทำ	เงื่อนไขงานยาก	เงื่อนไขงานง่าย
4	78	40
6	55	43
7	85	83
10	75	63

จากตารางข้อมูลพิจารณาได้ว่าความยากของงาน โดยการให้ระยะเวลาในการอ่านแตกต่างกัน มีผลทำให้งานมีความยากง่ายแตกต่างกัน ในข้อจัดกระทำข้อ 4 และ ข้อ 6 ส่วนในข้อจัดกระทำ ข้อ 7 มีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกันมาก และในข้อ 10 ซึ่งมีความแตกต่างกันน้อย สาเหตุที่ใน ข้อ 7 และข้อ 10 แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย อาจเนื่องมาจากข้อคำถามมีลักษณะกำกวมในจุด เล็กๆทำให้เกิดความสับสนได้ง่าย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีการปรับข้อคำถามและปรับเวลาที่ใช้ในการอ่าน โดยในเงื่อนไขงานง่ายให้เวลาในการอ่านเรื่องมากขึ้น ในส่วนความสำคัญของงานที่ผู้ร่วมการ ทดลองรับรู้โดยการอ่านคำชี้แจงของงาน ผู้วิจัยทำการแก้ไขเนื้อหาและจุดประสงค์ของคำชี้แจง ใหม่ ในงานที่มีความสำคัญมาก เน้นความสำคัญถึงประโยชน์ของงานที่จะนำไปใช้ในเรื่องการ ตรวจสอบการให้ข้อมูลที่ถูกต้องของพยานผู้เห็นเหตุการณ์ ในงานที่มีความสำคัญน้อย งานที่ได้ ทำเป็นการสำรวจและเก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อวัดการรับรู้ของคนส่วนใหญ่ จากนั้นนำคำชี้แจงความ สำคัญของงานที่ได้แก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจทานแก้ไข นำคำชี้แจงความสำคัญของ งานทั้งงานสำคัญมากและสำคัญน้อย ไปทำการเก็บข้อมูลกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งม ีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน โดยให้ประเมินคำชี้แจงถึงความสำคัญของงานว่า ผู้ตอบมีความเห็นว่างานที่ให้ทำมีความสำคัญ ในระดับใด ประเมินบนมาตราจำแนกความหมาย 5 ช่วง พบว่า ในเงื่อนไขความสำคัญมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนในการประเมินเท่ากับ 4.13 ในเงื่อนไขความสำคัญน้อย ค่าเฉลี่ยของคะแนน ในการประเมินเท่ากับ 3.30

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ระยะเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่รับผิดชอบการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยจัดเตรียมสถานที่ห้องที่ใช้ในการทดลอง เป็นห้องว่างไม่มีเสียงรบกวน จัดเก้าอี้สำหรับผู้ร่วมการทดลอง โดยจัดให้นั่งเรียงแถวหน้ากระดานจำนวน 4 ตัว โดยนั่งเผชิญหน้ากับผู้วิจัย

2. ขั้นตอนทดลอง

ทำการทดลองและเก็บข้อมูลพฤติกรรมกรรมการคล้ายตาม วัดการคล้ายตามเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มเป็นทั้งผู้ร่วมการทดลองและผู้ถูกนัดแนะ ข้อคำถามที่ใช้วัดพฤติกรรมกรรมการคล้ายตาม มีข้อที่เป็นข้อจัดกระทำจำนวน 4 ข้อ ซึ่งให้ผู้ถูกนัดแนะตอบผิดไปจากความเป็นจริง โดยในการเป็นผู้ถูกนัดแนะจะบอกข้อคำตอบให้ทราบล่วงหน้า 3 ข้อสำหรับเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะทราบคำตอบทั้ง 3 ข้อสลับกัน และอีก 1 ข้อที่เหลือจะเป็นข้อวัดพฤติกรรมกรรมการคล้ายตาม ซึ่งสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีข้อวัดพฤติกรรมกรรมการคล้ายตามแตกต่างกัน

2.1 แบ่งผู้ร่วมการทดลองเข้ากลุ่ม 4 เงื่อนไข ได้แก่ กลุ่มเงื่อนไข A, B, C และ D เมื่อเข้ากลุ่มเรียบร้อยแล้วจากนั้น แยกทั้ง 4 กลุ่มไปคนละห้อง เพื่อทำการนัดแนะคำตอบของเรื่องอ่านทั้ง 2 เรื่องกับสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 3 ข้อ ซึ่งในแต่ละกลุ่มข้อนัดแนะจะสลับกัน ดังนี้

กลุ่มเงื่อนไข	ข้อนัดแนะเรื่องที่ 1 และ 2 ให้ตอบ	ข้อวัดพฤติกรรมกรรมการคล้ายตาม
A	ข้อ 6, 7, 10 ตอบ ✓	4
B	ข้อ 4, 7, 10 ตอบ ✓	6
C	ข้อ 4, 6, 10 ตอบ ✓	7
D	ข้อ 4, 6, 7 ตอบ ✓	10

จากนั้นบอกผู้ร่วมการทดลองว่าในคำตอบข้ออื่นๆให้ตอบตามความคิดเห็นเอง เนื่องจากแบบทดสอบนี้ต้องการข้อมูลการตอบที่ถูกต้องของทุกคน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาแบบทดสอบ และเพื่อให้ข้อมูลของแบบทดสอบนี้มีประสิทธิภาพควรใช้ความพยายามในการพิจารณา

คำตอบที่ถูกต้องด้วยตนเอง เมื่อทุกคนเข้าใจการทดลองดีแล้วจึงเริ่มการทดลอง โดยแยกทำการทดลองทีละกลุ่ม นำสมาชิกในกลุ่มเงื่อนไข A, B, C และ D เข้าร่วมการทดลองทีละ 1 คน

2.2 เมื่อสมาชิกทั้ง 4 คน (ของกลุ่มเงื่อนไข A, B, C และ D) เข้ามาในห้องทดลองที่จัดไว้แล้วโดยให้หนึ่งในลักษณะที่หนึ่งเรียงแถวหน้ากระดานตามลำดับ 1-4

2.3 ในการทดลอง ให้อ่านเรื่องสั้นโดยแบ่งเป็น 2 เรื่อง ทำการทดลองทีละเรื่อง เมื่อเริ่มการทดลอง ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มอ่านและฟังเทพคำชี้แจงของการทดลอง และวิธีดำเนินการทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คำชี้แจงของงาน มีการควบคุมระดับความสำคัญของงาน ในงานสำคัญมาก บอกวัตถุประสงค์ของงานนำไปใช้ในเรื่องการตรวจสอบการให้ข้อมูลที่ถูกต้องของพยาน ผู้เห็นเหตุการณ์ ในงานสำคัญน้อย บอกวัตถุประสงค์ของงานเพื่อสำรวจและเก็บข้อมูลเบื้องต้น (รายละเอียดของเนื้อหาคำชี้แจง ได้อธิบายในส่วนต่อไป)

วิธีการทดลอง ผู้วิจัยบอกผู้เข้าร่วมการทดลองว่า “เมื่ออ่านคำชี้แจงจบ ผู้วิจัยจะแจกเรื่องสั้นให้อ่าน ในระยะเวลาที่กำหนดให้ เมื่อได้ยินผู้วิจัยบอก เริ่ม จึงลงมืออ่านเรื่อง เมื่อครบกำหนดเวลา ผู้วิจัยบอก หมดเวลา ต้องหยุดอ่านจากนั้นผู้วิจัยเก็บเรื่องอ่านคืน และถามคำถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยให้เลือกตอบ ถูกหรือผิด ตามความคิดของท่าน การตอบข้อคำถามผู้วิจัยจะให้ตอบทีละคน” เมื่อผู้ร่วมการทดลองเข้าใจดีแล้วจึงให้เริ่มอ่านเรื่อง

2.4 ผู้วิจัยให้สัญญาณบอก “เริ่ม” สมาชิกทุกคนอ่านเรื่อง โดยมีการกำหนดเวลาที่ใช้ในการอ่าน (มีการควบคุมระดับความยากของงาน แบ่งออกเป็นงานยากและงานง่าย) เมื่อครบกำหนดเวลาให้สัญญาณบอก “หมดเวลา” จากนั้นเก็บเรื่องอ่านคืน

2.5 ถามคำถามจากเรื่องสั้นที่ได้อ่าน ข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น ข้อจัดกระทำ 4 ข้อ ซึ่งได้บอกคำตอบ 3 ข้อ ให้ผู้ถูกนัดแนะทราบ โดยในแต่ละกลุ่มเงื่อนไขจะได้คำตอบนัดแนะสลับกัน (ดังที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น) และอีก 1 ข้อ เป็นข้อวัดพฤติกรรมการคล้อยตาม การตอบคำถามให้เลือกตอบถูกหรือผิด ให้ตอบทีละคนโดยผู้วิจัยเป็นผู้เลือกให้สมาชิกแต่ละคนตอบสลับกัน โดยในข้อที่วัดพฤติกรรมการคล้อยตามผู้ร่วมการทดลองจะเป็นผู้ตอบคนสุดท้ายเสมอ เพื่อให้ทราบคำตอบของสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มที่ตอบอย่างเป็นเอกฉันท์และในข้อที่ไม่ใช่ข้อจัดกระทำ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มเลือกให้ผู้ร่วมการทดลองได้มีโอกาสเป็นผู้ตอบในลำดับที่ 1, 2 และ 3 ในปริมาณที่เท่ากัน โดยการสุ่มสลับรอบ

2.6 ผู้วิจัยจะเป็นผู้ถามคำถามทีละข้อ และบันทึกคำตอบของทุกคนลงในแบบบันทึกข้อมูล

2.7 เมื่อทำการทดลองในเรื่องที่ 1 เสร็จจากนั้นทำการทดลองในเรื่องที่ 2 โดยมีขั้นตอนและวิธีการเช่นเดียวกัน ทำการสลับลำดับของเรื่องอ่านในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม โดยการสลับลำดับให้สมดุล (Counterbalance)

2.8 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองทั้ง 2 เรื่อง ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ร่วมการทดลองไม่ให้บอกเกี่ยวกับการทดลองให้คนที่ยังไม่ได้ทำทราบ ให้เก็บไว้เป็นความลับจนกว่าจะทำการทดลองและเก็บข้อมูลจนครบทุกคน จากนั้นให้ผู้ร่วมการทดลองตอบแบบวัดการกระทำตามเงื่อนไข

การควบคุมระดับความสำคัญของงาน โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านคำชี้แจงของงานในเงื่อนไขที่งานมีความสำคัญมาก ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการทดลองดังนี้

ความถูกต้องแม่นยำในการระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตัวบุคคลและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง การให้ข้อมูลของพยานผู้เห็นเหตุการณ์ เป็นสิ่งสำคัญต่อการพิจารณาตัดสินคดีเป็นอย่างมาก หลายท่านอาจเคยได้ยินคดีที่ตัดสินผิดพลาดทำให้ผู้บริสุทธิ์กลายเป็นผู้ถูกลงโทษ และอาชญากรหลุดพ้นจากโทษทัณฑ์ที่ควรได้รับอันเป็นผลมาจากความจำที่ผิดพลาดของพยานผู้เห็นเหตุการณ์

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการให้ข้อมูลของพยาน จึงได้ศึกษากระบวนการการรับรู้และความจำของบุคคล โดยหวังว่าผลจากการศึกษาครั้งนี้จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการของการสืบสวนพยานต่อไป

ข้อมูลที่ท่านได้ตอบจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ท่านตั้งใจทำกิจกรรมต่อไปนี้จะปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดสอบ

ในเงื่อนไขที่งานมีความสำคัญน้อย ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการทดลองดังนี้

แบบสำรวจนี้เป็นการเก็บข้อมูลเบื้องต้น เพื่อสำรวจพฤติกรรมการรับรู้และความจำของบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า บุคคลมีความสามารถในการรับรู้และความจำอยู่ในระดับใด และเพื่อทดสอบว่าแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้วัดการรับรู้และความจำได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

นอกจากนี้ยังสนใจที่จะศึกษาระยะเวลาที่คนเราจะรับรู้และจำข้อมูลที่ได้รับมา จึงได้มีการกำหนดระยะเวลาในการทำกิจกรรมด้วย

การควบคุมระดับความยากของงาน แบ่งออกเป็นงานยากและงานง่าย โดยผู้วิจัย ควบคุมเวลาที่ใช้ในการอ่าน นำมาจากเวลาในการอ่านโดยเฉลี่ยของคนส่วนใหญ่ ซึ่งพบว่าใน เรื่องที่ 1 ใช้เวลา 1.48 นาที ในเรื่องที่ 2 ใช้เวลา 1.19 นาที นำมากำหนดเวลาที่เหมาะสมใน เงื่อนไขความยากของงาน

ในเงื่อนไขงานมีลักษณะยาก	เรื่องที่ 1 ใช้เวลาในการอ่าน 1.30 นาที
	เรื่องที่ 2 ใช้เวลาในการอ่าน 1 นาที
ในเงื่อนไขงานมีลักษณะง่าย	เรื่องที่ 1 ใช้เวลาในการอ่าน 3 นาที
	เรื่องที่ 2 ใช้เวลาในการอ่าน 2 นาที

การให้คะแนนพฤติกรรมการคล้อยตาม

พิจารณาจากข้อจัดกระทำ (ข้อที่ 4, 6, 7, และ 10) ซึ่งเป็นข้อที่กลุ่มนัดแนะตอบผิดไปจาก ความเป็นจริง ถ้าผู้ร่วมการทดลองตอบผิดตามกลุ่มนัดแนะ แสดงว่า ผู้ร่วมการทดลอง คล้อยตามคนส่วนใหญ่จะได้คะแนนพฤติกรรมการคล้อยตาม 1 คะแนน แต่ในข้อที่ผู้ร่วมการ ทดลองไม่ตอบผิดตามกลุ่มนัดแนะก็จะได้คะแนนพฤติกรรมการคล้อยตามเป็น 0 คะแนน เมื่อรวม คะแนนพฤติกรรมการคล้อยตามจากการอ่านเรื่องสั้นทั้ง 2 เรื่อง ความเป็นไปได้ของคะแนน อยู่ระหว่าง 0 ถึง 2

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ของคะแนนพฤติกรรมการคล้อยตามจำแนกตามความสำคัญและความ ยากของงาน โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ทางสถิติ SPSS for Windows